

متن پرسش

با سلام خدمت استاد متفکر: حضرت استاد طاهرزاده، عرفان و فلسفه را عرفایی توانستند تثبیت کنند که این دو را با فقه پیوند دادند و سرآمد همه ی آنها حضرت امام خمینی (ره) در جواب سوال ۲۵۷۵۶ فرمودین که نمی شود به راحتی بحث رقص و سماع را در عرفان رد کرد. حال آنکه حداقل در سیره عرفای فقیه مثل حضرت امام (ره) این موارد مردود است. در سیره اهل بیت علیهم السلام که قطعاً این کارها نبوده نمی دانم چه اصراری است ارزشی در حد عصمت برای تک تک عرفا قائل شویم و تمام کارهای آن ها را یا توجیه می کنیم و یا می گوییم نمی شود به راحتی آن را رد کرد. به نظر حقییر ما فقط کارهایی از عرفا را باید قبول کنیم که حداقل یک توجیهی از کتاب و سنت برای آن بیاوریم خواستم نظر حضرتعالی را بدانم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: رقص سماع غیر از رقصی است که مورد نهی بعضی از فقها است. یادم نمی آید که حضرت امام آن نوع رقص را نفی کنند. فراموش نکنید که خود جناب مولوی یک فقیه مبرز است. البته چون ما نمی شناسیم آن حالت، چه حالتی است، نمی توانیم نفی کنیم. همیشه حکم، مبتنی بر شناخت موضوع است. موفق باشید